

Joaquín Font y Fargas

SEGURS Y REPRESENTACIONES

Despaig: de 9 à 12 y de 3 à 6

Abeuradors, 7, 2º

GIRONA

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Dia 25. Dis. S. Aldebert, c. y Febronia v.
26. Diu. Sts. Joan y Pau mrs. se v. á
Barcelona; S. Salvi, b. y S. Virgili.

27. Dill. S. Ladislau, rey y S. Ben-

vintut, e.

28. Dim. Sants Lleó y Pau, papes.—

Ab. de Cár.

29. Dim. SANT PERE y SANT PAU,

apòstols, y S. Marcel, m.

30. Dij. Lo martyridelB. Ramón Llull

y S. Marçal, b.

1. Div. Sta. Elionor de Provença y

S. Galo, b.

—Divis nos sup. ob. ob. m. —

en el dia de la festa.

QUARANTA HORAS

Auy son á l' església del Carme, y dé-

má passan á la del Sagrat Cor.

Les hores d' exposició son de 8 á 11 y

mitja del matí, y de 6 y mitja á 8 y mitja de

la tarda. Els diumenges al matí se reserva

á las 12, y á la tarda l' exposició comença una

hora mes aviat.

Mes del Sagrat Cor

A las 6 del matí. Al S. Cor y á S. Lluch.

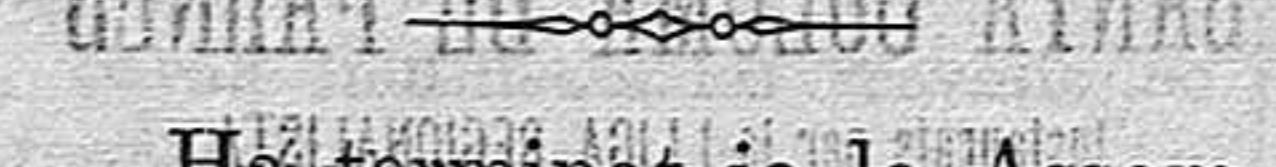
A dos quarts de 7: Filles de S. Joseph.

A les 8 del matí. Ig. S. Cor.

Esglesia de S. Pere

Die 29. Festa del Patró de l' església.

A les 10 ofici solemne ab sermó.

LA PREMPSA DOLENTA

Há terminat ja la Assamblea de la Bona Prempsa á Sevilla. Encare no sabem las conclusions definitivas que s' han aprovat, si be las suposem y creyem que totes elles anirán encaminadas á combatre seriament als periódichs y Revistas anti-catòlichs.

La prempsa liberal y dinàstica, que es la que principalment s' ha de combatre, trona aquests dies contra la Assamblea, ofenent els sentiments mes íntims dels catòlichs, y periódichs molt dinàstics han arribat á estampar

disbarats grossíssims contra las publicacions catòlicas. A aquests donchs es als que habem de combatre porque, com en la Assamblea ha dit l' ilustrat corresponsal de *El Correo Español* señor Aznar, la prempsa sectaria y blasfema se condemna per si mateixa com la anarquista y socialista; pero far el be de despertar els adormits; la pitjor, es aquesta altre que un dia darrera de l' altre ve destilant la indiferència, apagant els entusiasmes, burlantse de tot ideal, malant la fe y convertint als espanyols en mals patriotas y cristiàns vergonyants.

Aquesta es la prempsa més dolenta. Els periódichs obertament anti-catòlichs, com *La Publicitat* de Barcelona, fan mal als seus mateixos llegidors que ja son pervertits, empren aquests periodichs que ab forma solapada combaten tot lo Sant y Sagrat y que no obstant quant se 'ls califica de anti-catòlichs s' enfurisman pretenint ser més catòlichs que tothom, son els més anti-catòlichs. Es preferible un enemic declarat y lleal, que un de traidor y hipòcrita. Y axis son els periódichs liberals.

Bona creguerem, y per això ens hi adherirem, la Assamblea de la Bona Prempsa, y bona la creyem encare avuy.

Que potser el resultat definitiu serà poch pràctic, també podrà ser.

Mentre tant s' ha decidit combates als periódichs: are no més falta dir clar y net y ab veu ben alta, quins periódichs no son catòlichs ó com á dit en Severino Aznar: el problema queda reduït a sapiguer quina prempsa es la catòlica y quina no ho es.... Y axó, els Prelats.

Sí; que vingan els Prelats y digan als catòlichs, que tal, tal y tal periódich son catòlichs y que tal y tal altre no ho son. Tot lo demés, es teoria, peroració, eloquència etc.

Lo pràctic, lo esencial, lo que interessa als catòlichs, es que 's diga á quins periódichs poden suscriureys y á quins no deuen ferho. Del contrari, ens trovariam en el mateix cas d' are; alguns catòlichs, creuen que no fan mal estant suscrits á *La Tribuna* de Barcelona ó, buscant el cas més á casa mateix, á *La Lucha* de Girona que com habem demostrat repetidas vegades es anti-catòlica, y pagan contents y satisfets l' import de la suscripció, mentres no 's recordan que al món hi hajen publicacions catòlicas á las quals deuen protegir.

Y prou per avuy, puig que segurament deurem insistir sobre el mateix assumto.

ANANT PEL MON

El plat del die que la prempsa oferi al públic el comensament de la setmana passada, va ser la celebració del grandios acte de la Assamblea de la bona prempsa que va tenir lloc á la poètica capital d' Andalusia.

No cal dir que la prempsa liberal s' ha esmerat en servir el sobredit plat ab la salsa que més li ha convingut pera sos fins particulars, confirmant un cop més allò de:

«Todo es según el color
del cristal con que se mira»
y, mirantlo ab el cristall de ses propies conveniences,—de conviccions may n' han tingudes—sembla que ho haurán vist d' un color... de gos com fuig.

Els més radicals de periódichs han combatut descaradament l' Assam-

blea, traient a colació 'ls mots de llibertat, dret modern etc... y fins han dit que la prempsa catòlica no era més que un *manual del perfecto calumniador*. Aquí si que hi ve be allò de: «piensa el ladrón»....

Ara no més faltarà que tots els catòlichs per desgracia molts, que sostenen la prempsa més ó menys liberal, s' adonessen de que estan faltant al seu deber, y posessen en pràctica les conclusions de la Assamblea: allavores veuriem com abaixarien la cresta aquets gallis, que semblen els amos—y ho son perquè als catòlichs ens dona la gana—del galliner de la prempsa rotativa.

Aquest temor és lo que fa entraonar als rotatius y 'ls fa tornar fora de se com un toro de Miura.

Aquí està 'l quid, el quod y 'l pot de la confitura.

Altres han dit, que la celebració de dita Assamblea no era més que una gran encensada pera en Maura.

Els qui axó diuen, donen a comprendre que estan tan enterats de l' assumpte com els habitants més incommunicats de la Vall d' Arán. Perquè l' acte en general, no fou cap encensada ni a n' en Maura ni a n' en Pere Zas, ni a n' en Pau Zis. L'esperit de l' Assamblea era solament desensopir els catòlichs a fi de que rompin d' un cop ab la prempsa liberal, llurant axis al poble espanyol d' aquesta esclavitut y servilisme que l' encadena y li fa pensar, saber y pertant, molts cops practicar els absurdos més grossos y les teories més desvallestades.

Es veritat que en aquell gran concert d' entusiasmes nobilissims, hi resonà una nota discordant, més fou una sola que quedà afogada entre les sonores vibracions que resonaren sota la volta de S. Salvador.

Nosaltres, perquè negarhe? també el teniem un pressentiment d' angoixa, també esperavem ansiosament la celebració d' aquest acte; més, cal confessarho, els discursos del doctor Spinola, del corresponsal del *Correo Español*, del Sr. Albó y del metex president Exm. Arquebisbe de Sevilla 'ns varen esboirà gaire be totalment els duptes que teniem de l' esperit de l' Assamblea. .

Y per cert que les declaracions fetes pél dignissim Prelat de Sevilla merecen recordarse be y convindria que les meditessen certs elements molt entusiastas del P. Muñoz, ja que, apoyantse aital declaracions en les paraules que 'l gran Pius X digué a n' aquest Prelat en sa última estada a la Ciutat Eterna desvanexen del tot les opiniós dels que creyen que els catòlichs havem de ser dinàstichs.

«No venim a matar a nadie;—digué l' Arquebisbe de Sevilla,—deben querer que todos los periódicos católicos vivan y prosperen, cualquiera que sea la política que sustentan».

Això van dirli el Papa y el Cardenal secretari d'Estat, afegint que la unió dels catòlichs havia de ser en lo que aquells tenen de comú, en defensarla quan es vegi atacada y escarnida en sos drets.

Podem respirar á ple pulmó; ja 'ns hem tret de sobre tot aquell emvalum de «El Papa ho vol, acatéu les institucions, *obedite præpossitis vestris* etc., que sofisticament s'ens tirava sempre al demunt com una llosa de plom pera aixafarnos.

Lo que és jo, tinc motius per respirar. Tinc un amich que avans sempre 'm donava la gran *lata* diquentme que ell tenia per pecat mortal ser carli, y ara ja s' atreveix a dir que ni a pecat venial arriba.

Se salvó la patria.—S' ha firmat un decret autorizant pera poguer telegrafiar y telefonemar en tots els idiomes y dialectes espanyols. Deu n'hi do; val més axó que res. Y ara 'ls que no eren partidaris de que 'ls catalanistes anesssen a fer honors a n' aquell nen que va venir de Madrid, ho veurán que a fer afalacs y caricces a segons qui no s' hi pert res.

Mes, lo curiós serà quan algún die que volguem remetre un telegrama en catalá, ens trovem ab que l' empleat encarregat es castellá, que no seria res d' estrany. Res, que 'ns es posém que algún die volent participar a un nostre parent la mort d' un de la familia, al cap de vuit dies rebem una carta felicitantnos pel casament de l' heréu ó de la pubilla.

Vaja, grat sia á Deu, de mica en mica arribarem lluny y si 'ls governants ens donen el regionalisme per pesses tan menudes y ab aquesta *pressa*, es probable que 'l judici universal ens trovarà encara cantant *Els segadors*.

Fa pochs dies que s' han acabat les conferencies donades a l' Ateneu de Barcelona per literats mallorquins. Y aquelles venerables prets que semblaven soplujar la senyera del Regionalisme han estat sacrilegament profanades. Tot just s' hi havia sentit la autorizada veu de Mossén Costa y Llobéra, el sacerdot-poeta que tan dignament acoba en ses inspiracions los amors de Deu y de la Patria, quan veus aquí qu' altre poeta delicat de la mateixa illa, ab imfules de sobre-home, llença en plena sessió un feréstec insult á la Religión de nostres Pares. Judiquin els llegidors, per les mostres que retallém de *La Veu de Catalunya*, del senderí d' aquet desgraciat:

«La realitat—del Catalanisme—no 'ns mostra encare, desgraciadament, aquells matisos ultra-liberals y modernissims de la nostra idea; la realitat ens desperta l' anyoransa d'

un catalanisme socialista, anti-cleric y de tendencias acratices, arribant fins a les darreres afirmacions de les escoles radicals...»

Més en amont diu *La Veu de Catalunya* referint-se al *orador*:

«Fa historia del ideal catalanista y que és fill de la Revolució que al conseguir la lliberació dels individuus devia portar com a conseqüència el plantejament del problema de la lliberació de las nacionalitats».

Segons ell, doncs, no solzament els carlins, sinó que ni sisquera els catòlichs hi caben dintre 'l programa catalanista. Els catòlichs no poden desitjar la implantació d' un catalanisme anti-dogmàtic, anti-clerical y per consegüent anti-cristià, com seria al quedar infiltrat dels principis radicalment lliberals.

Aquesta opinió del Alomar, no es pas èsclusiva d' ell: l' hem vista defensada per més d' un periòdic dels anomenats catalanistes. L' esperit liberal satura l' atmòsfera del autonomisme que s' es dexondit en nostra terra, com n' estem convensuts els que seguim sa marxa, y pot-ser demostrar dels nostres algú altre dia, desd' aquest periòdic, si les circumstancies ens ho permeten. Es tant lo que estimem a nostra Patria, que 'ns cal cridar am fermesa y convicció: malitsiga el Catalanisme!

¡Ah! En Maragall, president del Ateneu, acabada que fou la conferència, en lloc de protestar, com hauria fet segurament si l' disertant hagués bofetejat la llengua de ca nostra, l' abrassà carinyosament.

Sabis del Ateneu: per quant guardéu vostres ires de Jupiters Tonants?

Y vos, oh Artista que tan bellament heu pintades les morentes flors: componiu una poesia ont s' hi descriquin ab realismes d' escorxador, els horrors de la guillotina del *futurisme*, axecada al mitj de la Rambla de Catalunya. Jo presento en vostres delicades mans la fetor de la sanc ancarra fumejanta.

Myosotis.

Catilinarias

Digna de tota lloa es la conducta observada pel consell de guerra de Tours, absoluient als cinch oficials de Ploermel, que s' negaren á obediir las despóticas órdes del govern de la República en la lluita brutal entaulada contra las Congregacions religiosas.

Dits oficials processats pel doble *delicte* de insubordinació als quefes y d' abandono de las sevas forças, foren sotmesos pel general André al Consell de guerra de Nantes, que 'ls absolué, per lo que 'l ministre de la Guerra, considerant la sentencia com atentatoria á la seva autoritat, apellà á un nou Consell, el de Tours que també h' dictat sentencia favorable.

De las hermosas declaracions fetas pels esmentats oficials (dos capitans y tres tinents) devant del Consell de Tours, dignas, com diu un periodich parisien, de ser esculpidas en marbres y bronzos en la porta de tots els cuartels, solsament copiaré la del més jove, el tenient Boulay de la Meurte, que preguntat pel president del Consell del perqué havia desobeixit l' ordre, contestà:

«Porqué al vestir el uniforme no pensé nunca endosar un traje de ignominia que me obligase á obedecer como un esclavo, y porque no

quiero cometer hoy una acción de la que deba avergonzarme mañana, como me avergonzaría toda la vida si hubiese desenvainado la espada contra la Religión de mis padres y mí».

Deya l' altre dia un meu company de redacció que sembla que tenim els cafres prop de Girona.

Donehs, bé; á Mataró han donat també aquets senyals de vandalisme ja que, segons diu un diari d' aquella localitat, alguns d' ells empaïtaren dias entera a un pobre capellá, apedregantlo; no sent aquet segons sembla, el primer acte de cafreria, ja que diu l' esmentat diari que tot sovint se succeixen en plassas y carrers contra personas eclesiasticas y seglars.

Pro no hi há á Mataró una mala autoritat que posi coto á tales desmanes?

¡Bon terme posa l' diumenge passat l' Ateneu de Barcelona á la serie de conferencias que 'ls escriptors mallorquins hi han vingut donant!

Un fulano, anomenat Gabriel Alomar, paisá d' en Maura, se entretingué en fer l' apologia de totes las rebelions, declarantse banyut luciferia.

Mes, del cuentu no 'n saben més que la meitat.

Donchs lò bó del cas es que al acabar la diabólica tasca el conferenciant, el president del lateneu, que es el poeta, D. Joán Maragall, lo abrassà fortament, diuent á la *ilustrada* concorrença que «habia que felicitarse del nuevo matiz llevado á la mentalidad catalana por los conferenciantes mallorquines».

¡Y tal matiz!

Home, dich poeta, no somni tant.

No crech pas que las Musas l' hagin inspirat per aquest cantó.

¿Vritat que no, Sr. Maragall?

Un nou dato pels amichs de lo present:

Dijous passat tinguer lloc en el teatre Euterpe de Sabadell un *meeting* llibertari, en el que, com de costum, els *oradors* despoticaren contra la Religión, negant l' existència de Deu y tot principi d' autoritat.

¡Y 'ls neo-mauristas tan campants!

¡Y tant satisfets!

Els re-publicans ne celebraren també un dia passats á Valladolid, prengenthi part el Negret y 'l Sr. Sal-melón.

Y el primer de dits senyors, ab una barra més negre que la seva cara, digué á las massas que quan las Castellàs se fessen republicanaries seria prompte un fet la vinguda de la nena.

Lo que, ab altres paraules, es dir que Catalunya y altres regions combregan ab las sevas rodas.

Poch á poch, senyor carboner.

A cada h' lo que siga seu, que deya aquell lladre,

CICERO.

RUSIA Y JAPÓN

Un telegramma oficial de San Petersburg dona compte de un serio combat á sis kilòmetres al Sud de la estació de Wa-Fang-Ku. Las noves noticies y detalls d' aquesta

batalla demostran que fou mes important y terrible de lo que s' deia y s' creia de bon principi. Las baixes de una y altra part excepcionen en gran manera als càlculs que s' habian fet, y tan els uns, com 'ls altres, sobre tot 'ls russos—lluvien en proporció de ún contra tres donaren probes de gran valentia y heroisme. L' immensa superioritat de la artilleria japonesa, cuyas bateries contaban ab 200 canons contra 30 dels moscovites fou lo que decidí l' èxit de la jornada. Molta sang ha costat als japonesos y 'ls resultats militars han sigut poch positius, tota vegada que l' general rus baró de Stackdberg ha pogut retirarse ab las seves tropes, emportantse tots els ferits, la impedimenta y el material de campanya.

En cambi 'ls russos han verificat per mar una operació atrevidísima y molt arriscada y de molts resultats positius. L' almirall Skrydloff va destacar divisió naval manada per l' almirall Beqobrzof cap al mar del Japó que el die 15 tirà á fons á tres transports japonesos rumberts de material de guerra y de soldats. El die 16 va apoderarse la mateixa escuadra del vapor inglés «Allauta» carregat de carbó; per fi á las illes Koshima y Okishima destruï als barcos de vela «Yawatta» y «Ansei». Se calculan en 3000 los soldats que han trobat sa fossa al mar y solsament se han escapat 700. A consecuència d' aquests descalabros, segons ha declarat un diplomàtic japonés, se retardarà una temporadeta mes l' atach formal á Port-Arthur. Després d' aquestas travessuras dita escuadra volant ha retornat á Vladivostok y 'ls japonesos encara estant buscant la nit, dich, la escuadra peis armaris... tornemhi, pel mar.

Y ara com a nota final per aquesta setmana aquí va una prova clara y patent de lo que son civils, humanitaris y avansats els japonesos:

«Litziatun, al Nort de Port-Adams, 12 de juny.

Tretze soldats de la caballeria japonesa han mort a tres ferits russos á cops de sabre y trossejantlos. Dos cadàvres reberen cada un deu cops y l' altre vintivuit; al cap y la cara estaban completament desfigurats, 'ls ulls arrancats, 'l pit atraumat y 'ls genolls romputs á iculatasos.» Aquesta notícia ha sigut confirmada pels agregats militars, francés, inglés y espanyol.

Cartell dels Jocs Florals

— DE —

SANTA COLOMA DE FARNÉS

Instaurats per la LLIGA REGIONALISTA

PRIMER ANY

PREMIS ORDINARIS

I. Premi anomenat d' honor y cortesia, consistent en una *Flor Natural*, ab rica llaçada, á la millor poesia de temà lliure, preferintse en igualtat de mérit la composició que en forma ben catalana, glosi algun assumpte relacionat ab la vida quieta y dolça de la serralada montsenyense, ahon reposa la nostra població. El que guanyador ne sia 'n farà present á la dama de sa elecció, la que proclamada Regina de la festa, desde son trono farà entrega dels al-

tres premis als que 'n resultin guanyadors.

II. Un objecte d' art, ofrena del Reverent Pere Dalmau, Rector d'aquesta vila, al millor treball demostrant que la fe catòlica es lo fonament y far de la verdadera ilustració. En cas de que no s' adjudiqués a cap d' els que hi obtinguin per no reunir condicions, o resultés desert s' adjudicaria a la millor poesia religiosa ó moral.

III. Objecte d' art, ofert per «La Lliga Regionalista» de la vila, a la millor poesia sobre Patria; ja cantigas ó tradicions, ja s' hi noti la expansió d' una ànima enamorada de Catalunya.

PREMIS EXTRAORDINARIS

I. Una col·lecció d' autors catalans antics, rich present de Joaquim Casas Carbó al millor treball literari en prosa.

II. Una medalla de plata y un valios objecte d' art, dona en Joan Bofill y Galtés al que millor descriga en vers ó en prosa la típica festa de Sant Sebastià que s' celebra en nostra vila en el 20 de Janer. Lo treball premiat s' imprimirà a expensas del ofertor, regalantne exemplars al que guanyador ne sia.

III. Un objecte d' art, premi de D. Francisco Fontdevila, autor de la célebre pomada «Pancho» al treball que millor enlayri una de las cosas que més nom donan a Santa Coloma de Farnés.

IV. Objecte d' art, costejat per varis regidors del Ajuntament amichs de «La Lliga» a la composició en vers ó en prosa que relati un fet històric de la vila, anterior al any XV de la passada centuria.

V. Una ploma de plata sobreavada, ab son corresponent estoig, donatiu de D. Tomás Culí y Verdaguer al autor del millor aplech de datos històrics, ó impresions de Las Guillerias.

BASES

Com es natural, tots els treballs deuen esser inèdits y escrits en llengua catalana ó en qualsevol dels seus dialectes: rossellonés, mallorquí, valencià, etc.

El Jurat concedirà 'ls accésits y mencions que cregu convenient.

La Lliga Regionalista s' reserva per un any, a comptar del dia de la festa, la propietat dels treballs lloreadats.

Aquests deuen dirigirse, ab lletra clara y llegible, al Secretari de la Lliga Regionalista D. Joseph M. Bofill, carrer del Beat Dalmau Moner, n.º 1, avants del mitjdia del dia 26 d' Agost prop vinent, acompañats d' un plech clos que duga a dins lo nom del autor y en el sobre escrit el titol y lema de la composició respectiva.

Serán inutilisats los treballs no premiats.

El Consistori està compost, en guany, dels Senyors D. Martí Genís y Aguilar, President; D. Joaquim Casas-Carbó; D. Bonaventura Bassegoda; D. Salvador Vilaregut; D. Ignaci Prim de Balle y D. Joseph M. Bofill y Galtés, Vocals; y D. Anton Busquets y Punset, Secretari.—Santa Coloma de Farnés, 20 Maig de 1904.— Per la Junta Directiva de la Lliga Regionalista.—Lo President, Joan Plà.—Lo Secretari, Joseph M. Bofill.

Lista de la suscripció para propaganda de la Jovenut Carlista de Girona.

Suma anterior	3'90 ptes.
M. M.	0'50 "
Un avansat	0'25 "
Un atrassat	0'25 "
J. Boschmonar	0'50 "
J. Domenech	1'00 "
M. Arnau	2'00 "
C. D.	0'35 "
Total	8'75 ptes.

CRÓNICA LOCAL

Fem avinent a tots els suscriptors que durant l' estiu cambiïn de domicili, que si volen rebre EL TRADICIONALISTA no han de fer mes que donar avis a nostra administració.

En el nombre passat, degut a un descuit involuntari en la correcció de proves, se 'ns escaparen varies errades de caixa que 'l bon sentit dels lectors ha esmenat segurament; empró n'hi ha dues que mereixen rectificació.

A l' acabament del primer article allá ont diu: «programa pera un lloc catòlic...» ha de dir «programa pera un bloc catòlic...» y en l' article «La Fe y la Ciencia» ont diu «perquè 'ls seus fins particulars» ha de dir: «per qué 'ls hi convé pera 'ls seus fins particulars...»

Aquesta setmana hem rebut alguns originals dintre d' una cartera closa retallada per una ó més puntes lo qual no ha pas impedit que haguessem de franquejarlo degudament com si 'ls sobres no fossin escapsats. Ab això hem de advertir als colaboradors que 'ns afavoreixen ab sos escrits, que quant ens envii originals ho fassin dintre una cartera desclosa y ab sagells de quart de céntim y així ens estalviarem passos y calés que, ab franquesa sigui dit, no 'ns saltan pas de les butxiques.

Durant aquesta setmana, han aparegut algunes nuvolades que per més que feyan molta fresa no s' resolvian a deixar anar molt pròdigament la benefactora pluja.

Empró dijous a mitja tarda caigüe un gran xáfech barrejat ab quelcom de predregada.

La calor apreta forsa fent pujar el termòmetre més dels 30.º a la sombra. L' hidrometre ha sofert lleugeres oscilacions sobre y sota la normal.

Segons el Bolletí Oficial de Girona, les cantitats rebudes a la Caixa provincial pera 'l Monument á la memoria del gran poeta Verdaguer arriben á la suma de 937'50 pesetas.

El Gobernador civil, Sr. García Alix y l' arcalde Sr. Ciurana varen fer una excursió a Perelada y Castell de Requesens.

S' ha publicat el cartell dels Jocs Florals que se celebraran á la vila d' Olot per las festas del Tura en el proxim Setembre.

No hem rebut cap exemplar de dit cartell.

Dilluns al matí, a la desembocadura de 'l rech Monar en el riu Onyar, prop del pont de Pedra, es trovà negat el cos d' un home, que al ser regonegut resultà ser el vehí d' aquesta ciutat y empleyat de l' Institut D. Leandre Bonachea que feya dos dias faltaba a casa seva.

Gran concurrencia de curiosos presenciarà l' acte de treure de l' agua a l' infelís negat.

Dimecres, festivitat de S. Pere, celebraràn solemnes cultes en sa antiga y histórica església titular. Al matí se celebraràn misses cada mitja hora y a les 10 un solemne ofici ab orquesta y panegírich del Sant.

L' arcalde d' eixa ciutat ha publicat un edicte referent á la limpia pública, recordant el cumpliment exacte del bando 6 de Febrer últim.

Els infractors del mentat edicte serán castigats ab la multa de 1 a 25 ptes, y de 5 a 50 en cas de reincidència.

Dimecres á l' església dels Dolors, se celebraren solemnes funerals en sufragi de l' ànima del que fou sabi y virtuós catedràtic del Seminari, Dr. Mossén Joan Julià pvre. La concurrencia fou distingida y numerosa, provant un cop més les grans amistats y simpaties del malaguanyat sacerdot.

Reiterém el nostre més sentit pésam á la seva família y al claustre de professors del Seminari y de l' Institut que s' havien honrat am tan preuada amistat.

Es fals de tota falsetat que l' industrial flaquer Sr. Joaquim Borrera tingui res que veurer ab el fet que se li atribueix de apedregar la imatge de la Mare de Déu de la Mercé del carré de Talarn. Ho fem contar y estém disposats á demostrarho.

Retallém del Diario de Girona les següents ratlles que s' refereixen á un fet ocorregut el dilluns prop passat:

«En San Feliu de Guixols ocurrieron anteayer desagradables sucesos cuya responsabilidad alcanza en primer lugar á la autoridad local de dicha ciudad, sino directamente por su pasividad por su falta de prevision.

Celebróse anteayer una romería al Santuario de Nuestra Señora del Remedio de la Vall d' Aro que salió de San Feliu y á la que concurrieron numerosos fieles en aquella parroquia, para celebrar el quincuagésimo aniversario de la Inmaculada Concepción.

Los elementos sectarios con el propósito de perturbar el orden solicitaron del alcalde permiso para bailar sardanas, y dicha autoridad se lo otorgó gustosamente, autorizándoles para que el baile tuviera lugar en la plaza de la Iglesia, frente de la puerta por donde debían precisamente entrar los romeros.

Sucedió lo que era de prever. Regresó la Romería, cuando estaban bailándose las sardanas, y del público reunido en la plaza partieron manifestaciones de desagrado iniciadas por los sectarios que habían organizado lo que ocurrió lue-

go; a los pocos moments adquirieron caràcter tumultuoso y la gentuza se arrojó sobre los romeros, insultàndoles groserament, proclamando blasfemias, atropellando a varias personas e intentando arrancarles las banderas y estandartes que llevaban.

Afortunadament, la prudència acompanyada de la energia de que supieron revestir-se los romeros, atendiendo á las escitacions del reverendo cura párroco, resolvió el conflicto, y la romeria entró en el temple, mentre los sectarios desaigaban en la calle sus odios con diverses manifestacions que la autoridad local consintió pacientemente.

Entre los catòlicos de San Feliu de Guixols ha causado pésima impressió la actitud del alcalde de dicha ciudat.

CARTAS DE FORA

Desde S. Feliu de Pallarols.

Sr. Director d' EL TRADICIONALISTA.

Benvolgut amich; lo diumenge passat á questa vila celebraren la festa del Sagrat Cor de Jesús que fou lluidisima en comparació dels de més anys. Donava plaher veurer la missa matinal y aquella Comunió general que segons datus certs passaven de quatre cents els fidels qu' anarem a rebre 'l Pa Diví de l' Eucaristia. Durant la comunió l' orquesta d' aquesta vila executà divinament alguns trossos de música Sacra molt adequats á l' acte que s' celebrava.

Aquell número de fiels tan crescut, á la comunió, demostrà ben clar qu' questa vila te encara ben arrelats els bells ideals de nostra bandera, encara que arribi per aquí, alguna alienada de lerroxisme, no per axó disminueixen els correlligionaris nostres.

L' ofici fou també lluidissim, hi assistí l' Ajuntament, las Sras. Germanas Domínicas ab sos rengles de noyes, y lo senyor Mestre ab els noys que accompanyaban l' imatge del Sagrat Cor de l' Iglesia del Roser á la Parroquial.

L' Orquesta executà la missa dí en Rigau; fou molt ben interpretada sobre tot las veus.

A la Professió de la tarde fou confiat el pendó del Sagrat Cor al correlligionari En Joseph Solà acompañat dels Srs. Plana y Bastóns. La Germanada de S. Félix també hi anà en corporació, portant el penó son President en Bonaventura Royà, director de l' Orfeó Hostolenc.

En els punts de la vila que havia de descansar la Custòdia, la gent del carrer, guarniren à manera d' un altar fet de flors naturals. El que més es distingí per gust artístic y abundància de flors, fou el que arreglaren al carrer del Pont.

Rebin els d' aquet carrer la més coral enhorabona.

Aixó y una forta encaixada es tot lo que per avuy l' hi envia son affm. correlligionari.

EL Correspondat.
S. Feliu de Pallarols, 21 de Juny, 1904

IMMADORS!

Si voleu conservar vostra salut, fumeu l' acreditat é hisgénich

PAPER JORDÀ

Imprenta de J. Franquet. Gerona

SECCIÓ DE ANUNCIS

RECORTE DE LA PRIMERA COMUNIÓN

RAMELLET EUCARÍSTICH

Col·lecció de poesies místiques
per Joseph M.ª Vidal y Pomar
SEGUITAS D' UN CÁNTICH AB MÚSICA
del Rmt. D. Joseph Masvidal, Pbre.
(Ab aprobació de la Autoritat Eclesiàstica)

Forma un elegant llibret de 64 pàgines primorosament editat. Acompanya al tex
un artístich gravat, y una de les primeres pàgines està destinada pera inscriurehi la
festa de la Comunió y nom del interessat, qui, així com els amics a qui vulgi ferne
ofrena, tindrán en aquest tomet un agradable recordatori del acte mes important de la
vida.

Edició econòmica.

En paper superior, encuadernat en tela

Idem idem enquadernació de luxe.

Pesetas 0'50 exemplar

1 "

2 "

Se ven en la Llibreria de Joseph Franquet y Serra Plateria 26.—Girona

LA CRUZ ROJA

FARMACIA ROCA

Sucesor
del Dr. Ametller

Única casa de Gerona que recibe el ver-
dadero Aceite de Hígado de Bacalao Nord-
Kyn, legítimo de Noruega.

Desconfiad de los aceites de Hígado de
Bacalao del comercio, nunca son puros y
por eso no responden a las indicaciones fa-
cultativas.

SERVICIO PERMANENTE

Calle del Sách.—Plaza del Oli.—Subida Santo Domingo.—GERONA

GRAN FÁBRICA DE CHOCOLATE

EL GLOBO

Chocolate con canela, sin ella y con vainilla.
Clase superiores y especiales.

Ventas al por mayor y menor.

DEPÓSITO CENTRAL: FIGUEROLA, 15, GERONA

Exportación á provincias y Ultramar

De venta en todos los colmados, confiterías y ultramarinos

La Neotafia

Cort-Real, 18

El nombre de enterros y fu-
nerals que serveix anyalment
aquesta casa, es la seva millor
recomanació.

IMPORTANTE

Para constitución de CA-
PITALES y RENTAS acúda-
se á la Agencia de seguros so-
bre la vida de D. Narciso Boa-
da Guytó, calle de la Força, 17
1.º — GERONA.

LA UNIÓN DE NORWICH

Sociedad mutua de seguros sobre la vida
fusionada con

“LA AMIGABLE”

FUNDADA EN 1706

La más antigua Sociedad de seguros
sobre la vida, en el mundo.

SINIESTROS PAGADOS, MÁS DE
22.000.000 l. e.

BENEFICIOS REPARTIDOS, MÁS DE
5.000.000 l. e.

NUEVOS SEGUROS POR AÑO, MÁS DE
2.500.000 l. e.

Delegación de Gerona

Joaquín Font y Fargas

Abeuradors, 7, 2.º

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—